

AUTE DE 18 D'ABRIL DE 1995

Recurs d'audiència del condemnat en rebel·lia

RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar SENTENCIA en data 24 de novembre de 1994 en la causa amb núm.92-1-94; contra Antoni R.M. condemnat en rebel·lia; que la part dispositiva de l'esmentada sentència acordà : "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Antoni R.M. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major continuat d'emissió de xec sense provisió de fons, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de tres mesos de presó condicional; també el condemnem al pagament de les despeses processals causades i a abandonar al Sr. J.B.P. la quantitat de 1.428.000 pessetes, amb els interessos legals des de la data d'interposició de la querella"

RESULTANT: Que notificades les parts, l'advocat d'Antoni R.M., va interposar recurs de suplicació contra l'esmentada sentència del M.I. Tribunal de Corts, essent el recurs, fonamentat en els següents motius de l'article tercer del Decret de 13 de juliol de 1990:

art.3.5: "Per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret a la presumpció d'innocència"

art.3.7: "Per infringir la sentència una norma penal substantiva, sigui per violació de la mateixa, per la seva interpretació errònia o per la seva indeguda aplicació"

art.3.9: "Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència".

RESULTANT: Que emplaçades les parts i el Ministeri Fiscal van comparèixer davant del Tribunal Superior de Justícia Sala Penal dintre del termini legalment concedit; l'advocat defensor d'Antoni R.M., i el Ministeri Fiscal el qual impugna l'admissió del recurs interposat per Antoni R.M., basant-se en la jurisprudència del M.I. Tribunal Superior de Justícia (causes 26-EP-92, 48-F-91 i altres) .Es Part: el Sr. Josep B.P. representat pel lletrat Jordi SEGURA COBO, el qual en l'escrit de compareixença impugna el recurs interposat per Antoni R.M. i demana la inadmissió d'aquest.

CONSIDERANT: que el present recurs no pot ésser admès, en base al que disposa l'article 12.1 del Decret de 13 de

juliol de 1990, l'advocat del Sr. Antoni R.M. no es pot considerar persona legitimada per interposar el recurs, doncs el condemnat en rebel·lia es troba en parador desconegut i a la vegada impossibilitat per donar instruccions al seu advocat. En el cas que el condemnat en rebel·lia pugui ésser localitzat, li pertany, abans d'interposar recurs de suplicació i a títol principal servir-se del procediment del recurs d'audiència previst en els articles 276 i següents del Codi de Procediment Penal.

Vist la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- La inadmissió del recurs interposat per Antoni R.M..

2.- La imposició de les costes processals al recurrent.

3.- La devolució de la causa al Tribunal de Corts, amb certificació d'aquesta resolució, als efectes corresponents

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de Tribunal Superior de Justícia Sala Penal, en dono fe.